

[Stats- og Finansministeren.]

kammerbeviser med en Løbetid af 6 Maaneder og at sælge disse mod en Diskonto af højst $\frac{3}{4}$ pCt. p. a.

Ved denne Foranstaltning er der tænkt paa, dels at der hos Banker og Sparekasser antagelig vil være et vist Behov for Anbringelse af ledige Penge paa denne Maade, hvorved der vil opnaas en vis Binding, dels ogsaa, at nogle af de store Virksomheder maaske vil være interesserede i ikke alene at benytte de førnævnte 2-aarige Statsgældsbeviser, men tillige at anbringe en vis Del af Midlerne i Skatkammerbeviser. Da det altsaa maa antages, at Skatkammerbeviserne særlig vil finde Afsætning hos Banker og Sparekasser, er Rentesatsen og Løbetiden fastsat i Forhold til den Forrentning og Opsparingsfrist, som Danmarks Nationalbank agter at tilbyde disse Institutioner ved Modtagelse af Indskud paa Folio-konto. For ikke at bidrage til en reel Forkortelse af Løbetiden vil Danmarks Nationalbank nægte at rediskontere disse Skatkammerbeviser, hvorimod det naturligvis staaer Køberne frit at sælge dem i det aabne Marked.

Endelig bemyndiges Finansministeren ifølge Lovforslagets § 3 til at udstede Stats-Spareobligationer. Denne Del af Lovforslaget er Udtryk for, at man ved en planmæssig Bestræbelse for at neutralisere Virkningerne af Pengerigeligheden ogsaa maa tage Hensyn til den samfundsmæssige Indsats, der ydes gennem den brede Befolknings Opsparing. Denne Indsats har sin Værdi ogsaa i normale Tider, men dens Betydning maa særlig understreges under de nuværende Forhold, og en Støtte til Opsparingen hører derfor naturligt hjemme som Led i de Foranstaltninger, det her drejer sig om.

Opsparingen har her i Landet sit normale Organ i vort vel udbyggede System af Sparekasser, og det er selvfølgelig ikke Hensigten ved denne Lejlighed at tilsidesætte Sparekasserne. Tværtimod har man, til Trods for at Pengerigeligheden ogsaa gør sig stærkt gældende for Sparekassernes Vedkommende, ikke for dem paatænkt noget Indgreb, svarende til, hvad der er foreslaaet for Bankerne. Men man bør ved denne Lejlighed yde Sparerne en særlig Støtte til Opsparing, og det bør ske i en Form, der i særlig Grad svarer til Samfundets Interesser under de nuværende Forhold. Dette vil navnlig være Tilfældet, naar Opsparingen sker paa længere Sigt og derved medfører en længere Binding af Midlerne, end Tilfældet er for de almindelige

Sparekasseindskud. Spareobligationerne er derfor beregnet paa, at disse Sparemidler normalt bindes paa en Tid af $5\frac{1}{2}$ Aar.

Spareobligationerne agtes udstedt i Stykker paa 25 Kr., 50 Kr., 100 Kr., 200 Kr. og 500 Kr. og tænkes solgt for henholdsvis 20 Kr., 40 Kr., 80 Kr., 160 Kr. og 400 Kr. Obligationerne forfalder efter de $5\frac{1}{2}$ Aars Løbetid med deres fulde Paalydende og afkaster da en effektiv Rente af ca. 4,1 pCt. pro anno. Ved saaledes at lade Renten tilskrive Kapitalen opnaas en dobbelt Opsparing, idet ikke alene Hovedstolen, men ogsaa Renten opspares.

Obligationerne skal ogsaa kunne indløses før Forfaldstiden, og i saa Fald betales Indkøbssummen plus Rente for den forløbne Tid, dog saaledes at den effektive Forrentning bliver lavere end ved Indfrielse efter Obligationernes fulde Løbetid. Ved en saadan Indfrielse før Tiden er det Tanken at anvende følgende Rentesatser pr. Aar: Efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb udbetales 2 pCt. Rente; ved senere Indfrielse stiger Renten gradvis for hvert Halvaar, efter $3\frac{1}{2}$ Aars Forløb udbetales saaledes 3,13 pCt. og efter 5 Aars Forløb 3,68 pCt., medens fuld Forrentning, 4,1 pCt., først opnaas ved Obligationernes Forfaldstid.

Det er foreslaaet at knytte en Skattebegunstigelse til Obligationerne, saaledes at den Rente, der udbetales ved Indløsning af Obligationerne efter en Løbetid af 3 Aar, ikke skal medregnes til den skattepligtige Indkomst. Baade Skattebegunstigelsen efter 3 Aars Forløb og de planlagte Rentesatser skulde medvirke til at binde Pengene paa noget længere Sigt. Bl. a. af Hensyn til Skattebegunstigelsen har man dog ment at maatte indføje en Begrænsning i Ejerforholdet, saaledes at ingen paa noget Tidspunkt maa eje Spareobligationer til et større samlet Paalydende end 2 000 Kr.

For at lette Adgangen til Erhvervelse af Spareobligationer er det Hensigten, at Salget af disse skal foregaa gennem alle offentlige Kasser, det vil sige Finanshovedkassen, Amtstuer og Toldkasser samt gennem hele Postvæsenets Organisationer, baade Posthuse og Landpostbude. Endvidere har Danmarks Nationalbank erklæret sig rede til at sælge Spareobligationer.

Baade med Hensyn til Spareobligationerne, Statsgældsbeviserne og Skatkammerbeviserne er det foreslaaet; at Bemyndigelsen til Udstedelse begrænses til Tiden indtil 30. Juni 1944; men da det ikke paa nærstående Tidspunkt lader sig overse, i hvor lang Tid disse Foranstaltninger vil være fornødne, vil det være hensigtsmæssigt, at der